

Dosar nr. ... /2008
Operator de date cu caracter personal nr. ...

ROMÂNIA
TRIBUNALUL VÎLCEA
Secția Comercială și de Contencios Administrativ și Fiscal-completul F2 contencios

SENTINȚA NR. ...
Ședința publică din ...
Completul constituit din ...
Președinte - ...
Grefier - ...

Pe rol se află soluționarea cererii formulate de contestatoarea S.C. ... S.R.L. Rm. Vîlcea cu sediul în Rm. Vîlcea, str. ... nr. 7, Complex ..., jud. Vîlcea, în contradictoriu cu intimata DIRECȚIA GENERALĂ A FINANȚELOR PUBLICE A JUDEȚULUI VÎLCEA cu sediul în Rm. Vîlcea, Str. G-ral Magheru, nr. 17, Jud. Vîlcea, având ca obiect – contestație act administrativ-fiscal.

La apelul nominal făcut în ședință publică, la prima strigare a cauzei, au răspuns: contestatoarea S.C. ... S.R.L. Rm. Vîlcea reprezentată legal de administrator Ma ... și intimata Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului Vîlcea prin consilier juridic D ... Eugenia.

Procedura de citare este legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către grefierul de ședință după care;

Consilier juridic D ... Eugenia depune la dosar, drept practică judiciară, sentința nr. 127/F-C/19.12.2007 pronunțată de Curtea de Apel Pitești în dosarul 965/46/2007.

Instanța, pentru ca reprezentantul contestatoarei să ia cunoștință de conținutul înscrisului depus la dosar de Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului Vîlcea, lasă cauza la a doua strigare.

La apelul nominal făcut în ședință publică, la a doua strigare a cauzei, au răspuns aceleași părți.

Nemaifiind alte cereri de formulat sau probe de administrat, instanța constată cererea în stare de judecată și acordă cuvântul părților, pe fondul cauzei.

Reprezentantul legal al contestatoarei S.C. ... S.R.L. Rm. Vîlcea solicită admiterea acțiunii așa cum a fost formulată și arată că la data controlului inspectorii fiscali au aplicat greșit dispozițiile art. 147 alin. 7 lit. c din Codul fiscal, conform cărora societatea se află într-un caz de excludere de la calculul pro-rata. În acest sens sunt și concluziile expertului desemnat în cauză. Decizia depusă la dosar de intimată nu are nici o relevanță în cauză și nu este irevocabilă. Totodată solicită acordarea cheltuielilor de judecată și depune la dosar concluzii scrise.

Consilier juridic D ... Eugenia, având cuvântul pentru intimata Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului Vîlcea, arată că legea a fost corect aplicată întrucât contestatoarea este persoană cu regim fiscal mixt iar instanța are

posibilitatea să cenzureze concluziile raportului de expertiză. Solicită astfel, respingerea acțiunii și menținerea ca temeinică și legală a deciziei contestate.

TRIBUNALUL,

Deliberând, constată următoarele:

La data de 29 septembrie 2008 S.C. MARCO-POI S.R.L. cu sediul în Rm. Vlcea, str. N. Bălcescu, nr. 57, jud. Vlcea, înregistrată la ORC sub nr. J/38/1463/1994 a solicitat în contradictoriu cu Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului Vlcea modificarea în parte a Deciziei nr. 72/1.09.2008, în sensul admiterii contestației pentru suma de 688 lei și 5.101 lei, sume pe care nu le datorează bugetului de stat.

În motivarea acțiunii se arată că prin Raportul de inspecție fiscală nr. 30711/11 iunie 2008 s-a materializat controlul efectuat pentru perioada 1 ianuarie 2003 – 31 martie 2008, fiind emisă Decizia de impunere fiscală nr. 361/11 iunie 2008.

Decizia de impunere fiscală a fost contestată de petentă la Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului Vlcea, care, prin decizia nr. 72/1.09.2008 a respins-o ca neîntemeiată pentru suma de 688 lei și ca rămasă fără obiect pentru suma de 5.101 lei.

Măsura dispusă de intimată este nelegală întrucât nu a avut în vedere regimul fiscal mixt căruia îi este supus contestatoarea și nici faptul că pentru sumele reținute beneficia de reducere fiscală conform art. 144 din Codul fiscal.

Astfel au fost calculate debite suplimentare în sumă de 688 lei și respectiv 5.101 lei, fără a se avea în vedere că în luna septembrie 2007 între contestatoare și S.C. BINGO ASTORIA S.R.L. s-a încheiat un contract de închiriere iar pentru veniturile realizate din chirii petenta era scutită de TVA.

De asemenea, se menționează că în perioada supusă controlului fiscal petenta a convenit cu chiriașul ca utilitățile aferente spațiului închiriat să fie achitate de către chiriaș prin refacturarea acestora către contestatoare.

Metoda aplicată de organul de inspecție fiscală este nelegală întrucât refacturarea utilităților către chiriaș nu constituie o activitate care să justifice obligațiile fiscale calculate.

Pentru considerentele arătate se solicită anularea Deciziei nr. 72/1.09.2008 și admiterea contestației pentru suma de 688 lei, respectiv 5.101 lei care nu sunt datorate, neefectuând activități care să justifice măsura dispusă.

În dovedirea contestației s-a solicitat proba cu acte și efectuarea unei expertize contabile.

Prin întâmpinarea de la filele 47-50 dosar intimata a solicitat respingerea contestației ca neîntemeiată, pe motiv că organele de inspecție fiscală au încadrat corect activitatea desfășurată de contestatoare, care a realizat venituri fără drept de deducere cât și venituri impozabile cu drept de deducere potrivit art. 147 din Legea nr. 571/2003.

Din actele și probele dosarului instanța reține că la data de 10 iulie 2008 s-a înregistrat sub nr. 32123 contestația formulată de S.C. MARCO-POI S.R.L. împotriva Raportului de inspecție fiscală și a Deciziei de impunere nr. 361/11

iunie 2008, fiind soluționată prin decizia nr. /1.09.2008 de către Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului Vâlcea.

Prin decizia menționată organul administrativ cu atribuții jurisdicționale a respins contestația formulată de petentă ca neîntemeiată pentru suma de lei și ca rămasă fără obiect pentru suma de lei, reprezentând taxă pe valoare adăugată.

De asemenea, s-a desființat în parte Decizia de impunere nr. /11 iunie 2008 pentru suma de lei reprezentând contribuții sociale precum și pentru suma lei reprezentând accesorii.

Pentru a dispune astfel organul administrativ jurisdicțional a reținut că în perioada verificată operatorul economic a realizat atât venituri scutite fără drept de deducere cât și venituri impozabile cu drept de deducere, fiind o persoană impozabilă cu regim mixt.

Urmare acestui fapt, petenta datorează suma de lei, reprezentând lei TVA și lei majorări de întârziere aferente, iar în ceea ce privește suma de lei reprezentând TVA s-a considerat că a rămas fără obiect întrucât nu a fost menționată în Decizia de impunere nr. /11 iunie 2008.

Examinând contestația formulată de petentă, în raport de motivele invocate, dispozițiile legale aplicabile și probatoriul administrat, tribunalul constată că este nefondată.

În fapt, contestatoarea începând cu luna septembrie 2007 a realizat venituri din chirii de la S.C. S.R.L. și S.C. S.R.L. pe care le-a consemnat în jurnalul de vânzări la rubrica „scutite cu drept de deducere”. În perioada septembrie 2007 - martie 2008 petenta a obținut atât venituri din chirii cât și venituri din refacturarea cheltuielilor cu energia electrică, apă, gaze și deșeuri menajere, iar la data de 20 februarie 2008 cu factura seria nr. , operatorul economic a procurat un autoturism marca TOYOTA, în valoarea de lei din care TVA în sumă de lei.

Totodată, în perioada septembrie 2007 - 31 martie 2008 a dedus TVA pentru serviciile prestate de terți cu privire la cheltuielile cu utilitățile dar și din achiziționarea în regim de leasing financiar a unui autoturism Toyota, colectând TVA-ul din refacturarea cheltuielilor de utilități.

Prin urmare, în perioada verificată operatorul economic a realizat atât venituri scutite fără drept de deducere cât și venituri impozabile cu drept de deducere, fiind o persoană impozabilă cu regim mixt, conform prevederilor art. 147 din Legea 571/2003.

Organele de inspecție fiscală au calculat pro-rate definitive pe anul 2007 și trimestrul I al anului 2008, rezultând diferențe de TVA deductibilă în sumă de lei la data de 31 martie 2008, pentru care au calculat și majorări de întârziere în sumă de lei.

Petenta avea obligația să deducă taxa pe valoare adăugată aferentă intrărilor în raport cu participarea achizițiilor respective la realizarea operațiunilor supuse taxei pe valoare adăugată și nu să considere că taxa pe valoare adăugată, aferentă intrărilor/achizițiilor, este în totalitate deductibilă, luând în calcul o pro-rata de 100 %.

Raportat la taxa pe valoare adăugată colectată pe anul 2007 și înregistrată de petentă, în sumă de lei, rezultă o taxă pe valoare adăugată de plată în sumă de lei datorată de aceasta în anul 2007. Plățile efectuate de petentă în anul 2007 în contul TVA se ridică la suma de lei, rezultând o diferență de lei.

Suma de lei rămasă de achitat la finele anului 2007 era scadentă la data de 25 ianuarie 2008 și a fost stabilită de organele de inspecție fiscală în vederea calculării majorărilor de întârziere aferente acestei sume, față de termenul scadent, fără a fi menționată în decizia de impunere ce se contestă.

Susținerea petentei, potrivit căreia calculul pro-ratei anuale este eronat întrucât veniturile provenite din refacturarea utilităților trebuiau luate în considerare la livrările de bunuri și servicii scutite, care nu dau drept de deducere, nu se justifică în prezenta cauză, întrucât operațiunile la care face referire organul de control fiscal nu apar nominalizate printre operațiunile scutite fără drept de deducere la art. 141 din Legea nr. 571/2003.

Prin decontul nr. /8 aprilie 2008 petenta a solicitat la rambursare suma de lei, urmare inspecției fiscale efectuate, reținându-se că pe total perioadă verificată rezultă o taxă pe valoare adăugată rămasă de plată în sumă de 224 lei, așa cum s-a stabilit prin Decizia de impunere fiscală nr. 361/11 iunie 2008.

În ceea ce privește suma de lei stabilită de Raportul de inspecție fiscală nr. /11 august 2008 ca TVA de plată la finele anului 2007, instanța constată că aceasta nu a fost menționată în decizia de impunere ce se contestă, întrucât a fost avută în vedere numai la calculul majorărilor de întârziere aferente acestei obligații cu termen scadent la data de 25 ianuarie 2008.

Din raportul de expertiză întocmit de expertul Truică Ovidiu, filele 82-86 dosar, rezultă că petenta este îndreptățită să primească TVA de rambursat conform solicitării acesteia în sumă de lei întrucât beneficiază de prevederile art. 126 pct. 9 alin. b din Legea nr. 571/2003. Această constatare nu contravine celor stabilite de organul de control și nu este în măsură să justifice contestația formulată. Organul de control a dat eficiență acestei solicitări în raport de prevederile art. 147 alin. 8 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal.

Astfel, în perioada septembrie 2007 - 31 martie 2008 operatorul economic a dedus TVA pentru serviciile prestate de terți cu privire la cheltuielile cu utilitățile dar și din achiziționarea în regim de leasing financiar a unui autoturism Toyota și a colectat TVA din refacturarea cheltuielilor de utilități, menționate în Raportul de inspecție fiscală nr. /11 iunie 2008.

Operațiunile de închiriere bunuri imobile sunt operațiuni impozabile și, prin urmare, în perioada menționată contestatoarea a obținut atât venituri din chirii cât și din refacturarea cheltuielilor cu energia electrică, apă, gaze și deșeuri menajere, ce reprezintă operațiuni impozabile cu drept de deducere în sensul prevederilor art. 147 alin. 1 din Legea nr. 571/2003.

Pro-rata definitivă se determină anual iar calculul acesteia include toate operațiunile prevăzute de lege pentru care exigibilitatea taxei ia naștere în timpul anului calendaristic. Astfel, taxa de dedus pentru un an calendaristic se calculează

definitiv prin înmulțirea sumei totale a taxei deductibile din anul respectiv cu pro-rata definitivă determinată în condițiile menționate mai sus.

Față de cele arătate mai sus, rezultă că petenta avea obligația să deducă taxa pe valoare adăugată aferentă intrărilor în raport cu participarea achizițiilor respective la realizarea operațiunilor supuse taxei pe valoare adăugată și nu să considere că taxa pe valoare adăugată aferentă intrărilor sau achizițiilor este în totalitate deductibilă, luând în calcul o pro-rata de 100 %.

Într-o atare situație majorările de întârziere calculate de organul fiscal se justifică sumelor reținute, întrucât acestea se calculează pe fiecare zi de întârziere, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate, inclusiv.

Nivelul majorării de întârziere este de 0,1 % pentru fiecare zi de întârziere și poate fi modificat prin legile bugetare anuale.

Potrivit art. 1 alin. 1 din Legea nr. 554/2004 a contenciosului administrativ „ Orice persoană care se consideră vătămată într-un drept al său ori într-un interes legitim de către o autoritate publică printr-un act administrativ sau prin nesoluționarea în termenul legal a unei cereri, se poate adresa instanței de contencios administrativ competente pentru anularea actului, recunoașterea dreptului pretins sau a interesului legitim și repararea pagubei ce i-a fost cauzată. Interesul legitim poate fi atât privat cât și public.”

Verificând și din oficiu legalitatea deciziei contestate tribunalul nu constată că organul cu atribuții administrativ jurisdicționale a nesocotit dispoziții legale de ordine publică ca să justifice anularea acesteia.

Așa fiind, tribunalul urmează să respingă acțiunea formulată de petentă ca neîntemeiată și să mențină decizia nr. 1 septembrie 2008 emisă de Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului Vâlcea, ca fiind legală și temeinică.

PENTRU ACESTE MOTIVE

ÎN NUMELE LEGII

HOTĂRĂȘTE:

Respinge acțiunea formulată de contestatoarea S.C. S.R.L. Rm. Vâlcea cu sediul în Rm. Vâlcea, str. , nr. , Complex , jud. Vâlcea, în contradictoriu cu intimata DIRECȚIA GENERALĂ A FINANȚELOR PUBLICE A JUDEȚULUI VÎLCEA cu sediul în Rm. Vâlcea, Str. G-ral Magheru, nr. 17, Jud. Vâlcea, având ca obiect contestație act administrativ-fiscal, respectiv Decizia nr. 1 septembrie 2008.

Definitivă.

Cu drept de recurs în termen de 15 zile de la comunicarea prezentei hotărâri.

Pronunțată în ședință publică azi, 16 iunie 2009, la sediul Tribunalului Vâlcea.

Președinte,
Bonciu Gheorghe

Grefier,
Ștefania - Iulia Lazăr